

Sygn. akt I C 3135/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: st. sekretarz sądowy Karolina Mazan – Berent

po rozpoznaniu w dniu 08 lutego 2018 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko P. G.

o zapłatę

oraz

sprawy z powództwa wzajemnego P. G.

przeciwko P. W.

o zapłatę

z powództwa głównego

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę (...),05 (cztery tysiące pięćset osiem 05/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 lipca 2016 roku, do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 737,82 (siedemset trzydzieści siedem 82/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje ściągnąć od powódki P. W. na rzecz Skarbu Państwa – SR w Olsztynie kwotę 892,56 (osiemset dziewięćdziesiąt dwa 56/100) złotych tytułem zwrotu tymczasowo poniesionych wydatków;
5. nakazuje ściągnąć od pozwanego P. G. na rzecz Skarbu Państwa – SR w Olsztynie kwotę 507,31 (pięćset siedem 31/100) złotych tytułem zwrotu tymczasowo poniesionych wydatków.

z powództwa wzajemnego

6. zasądza od pozwanej wzajemnej na rzecz powoda wzajemnego kwotę (...),50 (trzy tysiące sześćdziesiąt siedem 50/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2016 roku, do dnia zapłaty;
7. oddala powództwo wzajemne w pozostałym zakresie;

8. zasądza od powoda wzajemnego na rzecz pozwanej wzajemnej kwotę 219,96 (dwieście dziewiętnaście 96/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z powództwa wzajemnego.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt: I C 3135/16

UZASADNIENIE

Powódka P. W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego P. G. kwoty 12.439 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 lipca 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Motywuując żądanie pozwu powódka podała, iż pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), w zakresie wyposażania pomieszczeń w meble wbudowane. W ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej powódka zawarła z pozwanym w dniu 17 marca 2016r. umowę o wykonanie zabudowy meblowej. Zgodnie z postanowieniami umowy pozwany miał zaprojektować, a następnie wykonać komplet mebli składający się z szafy wraz z biurkiem, szafy w przedpokoju, szafy z roletą oraz drzwi z obwolutą. Dzieło miało zostać wykonane zgodnie ze specyfikacją zawartą w formularzu zamówienia do dnia 29 kwietnia 2016r. Strony ustaliły wynagrodzenie na kwotę 13.000 zł. Pozwany nie dostarczył jednak powódce wszystkich zamówionych mebli, a co więcej meble które dostarczył okazały się wadliwe. Wówczas powódka zawiadomiła pozwanego o dostrzeżonych niezgodnościach i zaznaczyła, że nie przyjmuje mebli. W odpowiedzi pozwany drogą elektroniczną zaproponował naprawę stwierdzonych przez powódkę wad do dnia 12 maja 2016r., jednakże ostatecznie tego nie uczynił. W związku z tym pismem z dnia 14 czerwca 2016r. powódka obniżyła wynagrodzenie umowne z tytułu wadliwego wykonania szafy wraz z biurkiem o kwotę 2.000 zł oraz z tytułu wadliwego wykonania szafy z roletą o kwotę 1.500 zł. Ponadto mając na uwadze to, sposób wykonania szafy w przedpokoju w znaczny sposób odbiegał od projektu, a co więcej szafa ta nie została jej wydana, powódka odstąpiła w tej części od umowy o dzieło, określając wartość tego mebla na kwotę 4.000 zł. Dodatkowo powódka wskazała, że w związku z tym, że pracownicy pozwanego w trakcie montażu mebli uszkodzili jej mieszkanie, żąda od pozwanego odszkodowania w wysokości 12.039 zł. Pozwany nie uregulował jednak powyższych należności.

Pozwany P. G. wniósł odpowiedź na pozew a jednocześnie pozew wzajemny domagając się oddalenia powództwa wytoczonego przez P. W. w całości oraz zasądzenia na jego rzecz od pozwanej wzajemnej kwoty 7.742 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2016r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie powód wzajemny potwierdził okoliczność zawarcia z pozwaną wzajemną w dniu 17 marca 2016r. umowy o dzieło. Wskazał, iż w dniu podpisania umowy otrzymał od niej zaliczkę w wysokości 3.900 zł. Następnie niezwłocznie przystąpił do wykonania prac. W trakcie montowania szafek wiszących w części biurowej okazało się, że szafki są zbyt głębokie, co spowodowało konieczność ich spłylenia. W dalszej tej kolejności powód poprawił także wadliwie wykonaną szafkę do przedpokoju i drzwi przesuwanych do przedpokoju. Po tym fakcie pozwana odmówiła dalszej współpracy z pozwanym. Co więcej pozwana wzajemna nie opowiedziała na jego pismo z dnia 2 maja 2016r. zawierające propozycję dostosowania mebli do zamówienia. Jakikolwiek dalsze próby w przedmiocie porozumienia w sprawie ostatecznego zrealizowania zamówienia okazały się nieskuteczne. Ostatecznie pismem z dnia 10 maja 2016r. pozwany po raz kolejny przedstawił swoje stanowisko proponując zrealizowanie umowy zgodnie z jej treścią, jednocześnie ustosunkowując się do wygórowanych żądań powódki i przedstawiając powody odmowy ich zrealizowania.

Pismem z dnia 7 maja 2017r. powód wzajemny ograniczył powództwo wzajemne do kwoty 6.242 zł (k. 145 – 146).

W konsekwencji powyższego postanowieniem z dnia 29 maja 2017r. umorzono postępowanie z powództwa wzajemnego ponad kwotę 6.242 zł (k. 148).

Sąd ustalił, co następuje:

P. W. i P. G. w dniu 17 marca 2016 roku zawarli umowę, w której pozwany zobowiązał się wykonać dzieło w postaci zaprojektowania i wykonania kompletu mebli, których specyfikacja określona została w załączniku. Pozwany zobowiązał się w terminie 5 dni od podpisania umowy przedstawić 2 projekty, z których powódka miała dokonać wyboru tego, który będzie realizowany. Pozwany miał wykonać meble do 29 kwietnia 2016r., a powódka miała udostępnić mu mieszkanie w celu dokonania pomiarów, co zrobiła. Powódka za wykonanie zamówienia zobowiązała się zapłacić 13000 zł, choć pierwotnie strony ustaliły cenę na 14760 zł, jednak w drodze negocjacji została zmniejszona. Wynagrodzenie nie obejmowało nóg do biurka i systemu podwieszanego do drzwi. W dniu podpisania umowy zamawiająca zapłaciła 30% wartości, to jest 3900 zł, zaś pozostałe 70% zobowiązała się zapłacić w ciągu 7 dni od odebrania dzieła. Zamówione meble były meblami na wymiar, które miały być zamontowane w mieszkaniu powódki.

(umowa k.11-12 – okoliczności niesporne)

Negocjacje w sprawie umowy trwały już od początku marca. Wówczas strony ustaliły ceny poszczególnych elementów i tak szafka z żaluzją miała kosztować 2100 zł, szafa do korytarza 2500 zł, biurko z półkami z forniru z szafą 7500 zł, drzwi suwane do sypialni 2500 zł. Dodatkowo nogi do biurka miały kosztować 750 zł, zaś system przesuwany do szafy od 400 do 2400 zł. (...) tych nie obejmowała cena ustalona w umowie. Podpisując umowę strony obniżyły ww. cenę za wykonanie całego zestawu z 14760 zł do 13000 zł.

(korespondencja e-mail k.42, umowa k.11-12)

Pozwany sporządził projekty mebli, które przedstawił powódce i które zostały przez nią zaakceptowane.

(projekty k.43-47)

Pod koniec kwietnia 2016 roku pozwany przystąpił do montażu mebli w mieszkaniu powódki. W czasie montażu szafki z biurkiem okazało się, że szafka wisząca na ścianie została źle zmierzona i zachodziła na wnękę okienną, w związku z czym należało ją przyciąć, co pozwany zrobił, jednak powstała część nawierceń w meblu, które były niepotrzebne. W meblu tym w miejscu zamocowania siłownika do pionowych przegród z lewej i prawej strony znajdowały się otwory po wykręconych wkrętach. Otwory po wkrętach pozostały również w innych miejscach. Występowały w tym meblu luzy okleiny na wąskich płaszczyznach w kilku miejscach. W innej szafce wchodzącej w skład zestawu (szafa z biurkiem), na zewnętrznej płaszczyźnie boku prawego pozostały czterokrotne zarysowania okleiny, które pozwany zaprawił woskiem, w dolnych drzwiczkach prawych szafy niesprawny był zamek, zaś podczas zamykania szuflady występuje ocieranie szuflady pionową wąską płaszczyzną o czoło drugiej szuflady. Pozwany wykonując biurko, wchodzące w skład tego zestawu zrobił w biurku tzw. piórniki, którego powódka nie zamawiała. Na skutek tych wad wartość tego zestawu (biurko z szafkami) spadła o 30%. W biurku zamontowane zostały nogi, których koszt zakupu wynosił 700 zł. Pozwana zobowiązała się za nie zapłacić, albowiem nie były one uwzględnione w cenie za cały zestaw.

(okoliczności niesporne - opinia biegłego k.102-105, wyjaśnienia i zeznania stron na temat istniejących wad w ww. meblu, zeznania świadków M. W. k.89-90, P. S. k.90, fotografie k.8, faktura k.59)

Pozwany niezgodnie z projektem wykonał obramowanie szafy z roletą, które miało być białe, a zostało wykonane ciemne. Pozwany, po zgłoszeniu zastrzeżeń przez powódkę, nakleił inne obrzeże meblowe. Mebel ten został odebrany przez powódkę. Mebel został wykonany zgodnie z zasadami konstrukcji mebli. Miał w nim być zamontowany system do segregacji dokumentów. Pozwany zakupił taki system za kwotę 452,88 zł. Został on dostarczony powódce razem z meblami, jednak zakupiony system nie wypełniał całej szuflady i nie pasował do szuflady, w związku z czym powódka nie zdecydowała się na jego zamontowanie. Pozwany zabrał system do segregacji.

(zeznania powódki k.150-152, k.67-68, opinia biegłego k.102-105, 202-203, fotografie k.8, faktura k.58, wizualizacja k.44-47)

Pozwany dostarczył do mieszkania powódki szafę do korytarza, jednak po jej wniesieniu okazało się, że na skutek niewłaściwego dokonania pomiarów przez pozwanego szafa nie może stać w tym miejscu, gdyż wystaje poza ścianę.

Pozwany zabrał ten mebel i nie wydał go ostatecznie powódce. Niezgodnie z projektem pozwany wykonał również drzwi przesuwane do sypialni. Pozwana odmówiła przyjęcia takiego mebla, w związku z czym pozwany go zabrał i nie podejmował się jego montażu w mieszkaniu powódki. Pozwany zakupił element przesuwany do drzwi podwieszanych za 1290 zł. Do jego montażu nie doszło.

(okoliczności niesporne - zeznania powódki k.150-152, k.67-68, zeznania pozwanego k.152-153, 68-69, zeznania świadków M. W. k.89-90, P. S. k.90)

W czasie dokonywania montażu mebli w mieszkaniu powódki pracownicy pozwanego dokonali uszkodzeń obejmujących:

- drzwi wejściowe – zarysowanie ościeżnicy metalowej,
- drzwi wejściowe do pokoju – zaszorowanie ościeżnicy drewnopodobnej;
- panele w pokoju powstałe na skutek upadku narzędzi lub też ich przesuwania po powierzchni paneli, a usunięcie tych uszkodzeń wymagało demontażu istniejącej podłogi i ponownego jej ułożenia z nowych paneli;
- uszkodzeń i zabrudzeń na powierzchni ścian, których usunięcie wymagało wymalowania jednym kolorem ścian i sufitu we wszystkich pomieszczeniach tj. małym pokoju, przedpokoju i salonie. Koszt prac remontowych koniecznych do usunięcia ww. opisanych uszkodzeń wynosił 4508,05 zł.

(zeznania świadków M. W. k.89-90, częściowo P. S. k.90 zeznania powódki k.150-152, k.67-68, częściowo zeznania pozwanego k.152-153, 68-69, opinia biegłego k.1663-185,214-216, 223-224)

W związku z niewykonaniem przez pozwanego w umówionym terminie zamówionych mebli pomiędzy stronami trwały negocjacje dotyczące płatności, naprawienia szkód w mieszkaniu powódki i realizacji umowy. Pozwany początkowo informował, że nie jest w stanie zrealizować zamówienia. W dniu 2 maja 2016 roku przesłał jednak do powódki e-mail, w którym proponował naprawę futryny oraz wykonanie pozostałych mebli w terminie do 12 maja 2016r. Chciał również sporządzić pisemny aneks do umowy, określający warunki dokończenia zamówienia. Strony ostatecznie nie doszły do porozumienia. W dniu 14 czerwca 2016r. powódka skierowała do pozwanego pismo, w którym złożyła oświadczenie o:

- obniżeniu wynagrodzenia z tytułu wykonania szafki z biurkiem o kwotę 2000 zł, z uwagi na liczne wady, które posiadał ten element (zarysowania na frontach lakierowanych, meble krzywe, posiadają liczne otwory po źle zamontowanych wkretach),
- obniżeniu wynagrodzenia co do szafy z roletą o kwotę 1500 zł, z uwagi na niezgodność z umową tj. posiadanie ciemnej obwoluty, co wykonawcy nieudolnie próbowali zakryć taśmą. Ponadto powódka zwróciła uwagę, że fronty szafy są krzywe i porysowane, podobnie jak sama roleta;
- odstąpieniu od umowy w zakresie szafy w korytarzu i drzwi przesuwanych z uwagi na ich wykonanie niezgodnie z umową i niewydanie powódce.

Jednocześnie pozwany został wezwany do zapłaty 400 zł nadpłaconej zaliczki za meble oraz 12039 zł tytułem pokrycia szkód w mieszkaniu powódki.

(pismo k.14-15, dowody nadania k.16-17)

Okoliczności sporne i ocena dowodów

1. Zakres szkód spowodowanych przez pozwanego w czasie dokonywania montażu mebli w mieszkaniu powódki sąd ustalił w oparciu o zeznania świadka M. W., zeznania powódki oraz dokumentację fotograficzną i opinię biegłego. Pozwany potwierdził uszkodzenie ościeżnicy drzwi do pokoju oraz uszkodzenia ścian w czasie montażu

zestawu w postaci szafki z biurkiem. Informacje o dokonanych przez pracowników pozwanego uszkodzeniach zawarte zostały w początkowych pismach powódki. Uszkodzenie ościeżnicy drzwi wejściowych oraz podłogi w pokoju zostały potwierdzone dokumentacją fotograficzną, a biegły z zakresu budownictwa wykluczył powstanie ww. uszkodzeń w sposób przedstawiany przez pozwanego. Zważyć trzeba, że pozwany w zasadzie przez większość czasu kiedy dokonywany był montaż mebli nie był obecny w mieszkaniu powódki. Pracownicy jego byli zaś zainteresowani w umniejszaniu zniszczeń spowodowanych własnymi uchybieniami. Dokonanie uszkodzeń, które zostały przyznane przez pozwanego, wskazuje iż jego pracownicy niezbyt przykładali wagę do tego, aby nie uszkodzić innych elementów mieszkania. (...) w pokoju były dopiero montowane, a mieszkanie w nieodległym czasie oddane do użytku. Nie jawią się zatem logicznie sugestie, jakoby uszkodzeń nie uznanych przez pozwanego mogli dokonać inni pracownicy lub pies powódki. Biegły zdecydowanie wykluczył taki mechanizm powstania zniszczeń, a jego opinia była jasna i logiczna. Biegły przy tym zeznawał w sposób stanowczy, nie mając wątpliwości co do stawianych tez.

Uwzględniając przedstawione okoliczności sąd uznał, że wszystkie uszkodzenia opisane przez powódkę i świadka oraz potwierdzone przez biegłego zostały dokonane w czasie montażu mebli przez pracowników pozwanego.

2. Koszt usunięcia uszkodzeń dokonanych przez pozwanego.

W tym zakresie sąd oparł się na opinii biegłego J. L., który jasno przedstawił zakres uszkodzeń i sposób ustalenia kosztów ich usunięcia. W uzupełniającej opinii pisemnej i ustnej odniósł się natomiast do stawianych zarzutów i wyjaśnił wątpliwości zgłaszane przez strony. Sąd ocenił opinię jako rzetelną, która może stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Powódka szacowała wprawdzie koszty usunięcia uszkodzeń na znacznie większą sumę, jednak nie przedstawiła żadnej wyceny. Sąd nie miał zatem nawet możliwości ustalić na jakiej podstawie przyjęła taką kwotę i odnieść jej wyliczenia do opinii biegłego. Ostatecznie powódka nie zgłosiła też dalszych zastrzeżeń do opinii biegłego z zakresu budownictwa, co wskazywać może, iż zgodziła się z poczynionymi ustaleniami.

3. Wady mebli i kwota o jaką powinna zostać obniżona ich cena.

Nie było sporu pomiędzy stronami, że meble w postaci szafki z roletą, który został dostarczony powódce odbiegał od projektu przedstawionego przez pozwanego. Obramowania ścian miały być bowiem w kolorze białym, natomiast zostały wykonane z ciemnego materiału, co pozwany poprawiał naklejając białą okładzinę. Nie było natomiast dowodu, że mebel ten był krzywy, a fronty szafy były porysowane, jak powódka wskazała w oświadczeniu o obniżeniu ceny (k.14). Biegły z zakresu meblarstwa ustalił, że mebel został wykonany zgodnie ze sztuką meblarską, a strona powodowa nie zaferowała dowodów potwierdzających twierdzenia zawarte w oświadczeniu o obniżeniu ceny. Opinię biegłego sąd uznał za fachową, opartą na rzetelnej analizie materiału dowodowego. Wskazać trzeba, że sam pozwany nie kwestionował, iż zestaw w postaci biurka, wiszących szafek i szafy posiada wady opisane przez biegłego. Strony nie podważały również ustaleń biegłego dotyczących wartości tego zestawu z uwzględnieniem istniejących wad. Spór dotyczył natomiast wartości szafki z roletą przy uwzględnieniu istniejącej wady. Sąd ostatecznie uznał, że do oceny o jaką kwotę powinno być obniżone wynagrodzenie pozwanego za wykonanie tego mebla nie jest wymagana wiedza specjalistyczna z zakresu meblarstwa. Kwestia ta zostanie omówiona jeszcze w dalszej części uzasadnienia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne, jak i wzajemne zasługiwały na uwzględnienie w części.

Strony łączyła umowa o dzieło. Przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia (art.627kc). Wynagrodzenie za wykonanie dzieła strony ustaliły na 13 000 zł, przy czym miało to być wynagrodzenie za wykonanie wszystkich mebli. Świadczenia stron umowy były podzielne. Zgodnie z art.379§2kc świadczenie jest podzielne, jeżeli może być spełnione częściowo bez istotnej zmiany przedmiotu lub wartości. Charakter podzielny ma z istoty swojej świadczenie pieniężne oraz z reguły świadczenie rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku. Strony umówiły się, że pozwany wykona cztery różne meble i jeszcze przed podpisaniem umowy uzgodniły cenę za poszczególne meble (e-mail k.42 – okoliczność niesporna). W umowie ostatecznej cena za wykonanie wszystkich mebli została zsumowana, po czym strony obniżyły ją do 89,04%

ceny wyjściowej. Zdaniem sądu w okolicznościach sprawy świadczenia mogły być spełnione częściowo. Wprawdzie w umowie nie były powtórzone wcześniejsze ustalenia dotyczące cen za poszczególne elementy, jednak strony z racji wcześniejszych negocjacji znały cenę jaką powódka miała za nie zapłacić. Poszczególne elementy nie były ze sobą powiązane w taki sposób, aby wykonanie niektórych z nich doprowadziło do istotnej zmiany przedmiotu lub wartości.

Okoliczność powyższa ma istotne znaczenie z punktu widzenia rozstrzygnięcia, albowiem pozwana odstąpiła od umowy w zakresie wykonania szafy na korytarzu i przesuwanych drzwi w sypialni. Powódka jako podstawę odstąpienia podała art.636kc, którego §1 stanowi, że jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie. Zdaniem sądu w przedmiotowej sprawie ww. przepis nie mógł znaleźć zastosowania, albowiem powódka nie wzywała pozwanego do zmiany sposobu wykonania dzieła w zakresie szafy i drzwi przesuwanych, jak również nie wyznaczała terminu, po upływie, którego mogłaby odstąpić od umowy. Powódka nie wskazywała nawet kiedy ww. termin miałby zostać zakreślony. Korespondencja stron dowodzi, że do sytuacji takiej nie doszło.

Nie oznacza jednak powyższe, że powódka nie była uprawniona do odstąpienia w tym zakresie od umowy i że jej oświadczenie (k.14-15) było nieskuteczne. Podstawę odstąpienia i to bez wyznaczania dodatkowego terminu, stanowił art.635kc, zgodnie z którym jeżeli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć w czasie umówionym, zamawiający może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła. Zdaniem sądu powyższy przepis daje tym bardziej możliwość odstąpienia od umowy w sytuacji gdy wykonawca w ogóle nie wykonał dzieła w umówionym terminie. W tym zakresie sąd podziela stanowisko judykatury ((wyr. SN z 21.3.2013 r., III CSK 216/12, L.; wyr. SN z 12.1.2012 r., IV CSK 182/11, OSNC 2012, Nr 7-8, poz. 90). Przedmiotowy przepis miał chronić interesy zamawiającego na etapie wykonywania dzieła. Jeszcze przed upływem terminu wykonania, zamawiający może odstąpić, jeżeli tylko uzna, że wykonanie dzieła w terminie jest nieprawdopodobne. Niezrozumiałym byłoby zatem ograniczanie tego uprawnienia zamawiającemu, który już wie, że wykonawca nie wywiązał się z terminu.

Powódka na podstawie ww. przepisu mogła odstąpić od umowy w zakresie wykonania szafy korytarzowej i przesuwanych drzwi w sypialni. Bez znaczenia dla skuteczności tego oświadczenia było powołanie innej podstawy prawnej. Kluczowe jawią się bowiem podane okoliczności faktyczne uzasadniające złożenie oświadczenia. Powódka wskazała w oświadczeniu nie tylko to, że drzwi przesuwane i szafa zostały wykonane niezgodnie z umową, ale również to, że nie zostały jej wydane w terminie (k.14v). Sąd uznał zatem, że powódka była uprawniona i skutecznie odstąpiła od umowy o dzieło w zakresie realizacji drzwi przesuwanych oraz szafy.

Powódka niezasadnie natomiast pomniejszyła wynagrodzenie należne pozwanemu po odstąpieniu od umowy w tym zakresie o kwotę aż 6000 zł (k.14v). Wcześniej bowiem strony ustalały, że szafa i drzwi będą kosztowały po 2500 zł (k.42), a ostatecznie wynegocjowały za wszystkie meble cenę niższą, stanowiącą 89,04% ceny wyjściowej. Tym samym każdy z ww. elementów kosztował 2226 zł. Powódka powinna zatem zapłacić za wykonanie szafy z roletą oraz biurka z półkami i szafą 8548 zł plus 700 zł za 2 sztuki nóg do biurka, oczywiście przy założeniu, że elementy te zostały prawidłowo wykonane i brak było podstaw do złożenia oświadczenia o obniżeniu ceny.

Dowody zgromadzone w sprawie potwierdziły natomiast, że meble, które pozwany wykonał, a powódka odebrała, posiadały wady. Wada fizyczna dzieła polega na jego niezgodności z umową. W kodeksie cywilnym (art.556¹ §1 kc) wskazano, że w szczególności może się to zdarzyć, jeżeli dzieło: 1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia; 2) nie ma właściwości, o których istnieniu przyjmujący zamówienie zapewnił zamawiającego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór; 3) nie nadaje się do celu, o którym zamawiający poinformował przyjmującego zamówienie przy zawarciu umowy, a ten nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia; 4) została zamawiającemu wydana w stanie niezupełnym. W przedmiotowej sprawie zestaw w postaci biurka z półkami i szafą posiadał liczne wady opisane w opinii biegłego z zakresu meblarstwa, choćby otwory po wykręconych wkrętach, luzy okleiny na wąskich płaszczyznach, zarysowania

okleiny (k.103-104). Oczywistym jest, że meble mają nie tylko służyć do przechowywania, ale muszą spełniać określone walory estetyczne. Oddanie ww. zestawu mebli w takim stanie, stanowiło zdaniem sądu ewidentną wadę fizyczną.

Z kolei szafka z roletą (żaluzją) nie posiadała wad związanych z jej uszkodzeniem poprzez zamontowanie niepotrzebnych wkrętów i pozostawienie otworów, czy też innych podobnych do wcześniej opisanego zestawu. Biegły wskazał w opinii, że element ten został wykonany zgodnie ze sztuką meblarską, lecz niezgodnie z wizualizacją. Zdaniem sądu powyższe należy uznać za wadę fizyczną, albowiem mebel nie miał właściwości, o których pozwany zapewniał w swojej wizualizacji. Zdaniem sądu w tej sytuacji do ustalenia o jaką kwotę powinna być obniżona cena nie jest potrzebna opinia biegłego, gdyż nie są w tym zakresie konieczne wiadomości specjalne. Biegły nie jest w stanie ustalić wartości takiego mebla, albowiem wszystko zależy od indywidualnego nabywcy i jego gustu. Skoro mebel został wykonany zgodnie ze sztuką, a różnił się od projektowanego kolorem krawędzi, to prawdopodobnym jest, że przy sprzedaży sklepowej byłoby w takiej samej cenie, jak mebel zaprojektowany. Przypomina to sytuację, w której biegłemu z zakresu wyceny pojazdów, postawiono by zadanie ustalenia wartości pojazdu x koloru białego i pojazdu x koloru czerwonego. Dlatego sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu meblarstwa (k.224). Opinia biegłego była przydatna tylko w takim zakresie, aby ustalić na jakiego rzędu obniżki cen mógłby liczyć nabywca sklepowy w ramach różnego rodzaju wyprzedaży mebli.

Zgodnie z art.638§ 1 kc do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży.Art.560§1kc przewiduje, że jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady (art.560§3kc).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy, wskazać trzeba, że w związku z istnieniem wad powódka była uprawniona do złożenia oświadczenia o obniżeniu ceny. Cenę za zestaw w postaci biurka z półkami i szafy powódka obniżyła o 2000 zł (k.14) i znajdowało to uzasadnienie w opinii biegłego, który wartość tych mebli w stanie w jakim zostały wydane ustalił na kwotę o 30% niższą od wyjściowej. Zestaw miał pierwotnie kosztować 7500 zł, ale po obniżeniu ceny za wszystkie meble do 89,04% wyjściowej, cena spadła do 6678. 30% tej kwoty daje 2003,40 zł, zaś powódka obniżyła ją o 2000 zł, czyli do kwoty 4478 zł. Do tej kwoty należało doliczyć 700 zł za zakupione przez pozwanego i zamontowane nogi do biurka, które nie były ujęte w wynagrodzeniu.

Odnosnie kwoty o jaką należało obniżyć wartość szafka z roletą wskazać na wstępie trzeba, iż cena za ww. element miała wynosić 2100 zł, z czego 89,04% stanowi 1870 zł (strony ostateczną cenę za wszystkie meble obniżyły i stanowiła ona 89,04% wyjściowej). Sąd ww. kwotę obniżył o 15%. Zdaniem sądu całkowicie niezasadne byłoby obniżenie ceny o 1500 zł jak wskazała to powódka (k.14-15). Trzeba mieć na uwadze, że powódka ostatecznie odebrała przedmiotowy mebel, że został on wykonany profesjonalnie, nadal z niego korzysta, a zatem tak drastyczne obniżenie ceny za to, że krawędzie były w innym kolorze, byłoby nieuzasadnione. Z drugiej strony uwzględnić należało to, że mebel odbiegał jednak od zamówienia, a powódce zależało na tym, aby krawędzi były koloru białego, skoro zgodziła się na zaproponowane poprawki polegające na przyklejeniu okładziny w kolorze białym. Kierując się opinią biegłego, który wskazywał, że w przypadku mebli obniżki sięgają maksymalnie 15% Sąd o taką kwotę obniżył cenę za ten element, uznając iż będzie ona w równym stopniu uwzględniała interesy stron.

Razem powódka powinna zatem zapłacić 6267,50 zł, przy czym kwota ta nie uwzględnia 700 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu nóg do biurka. Powódka wpłaciła 3900 zł zaliczki, wobec czego do zapłaty pozostawało jej 3067,50 zł. Sąd nie uznał za zasadne zasądzenia kosztów zakupu systemu do segregacji dokumentów w szufladzie i systemu do przesuwania drzwi. Ten ostatni element miał zostać wydany razem z przesuwanymi drzwiami, a skoro do ich wykonania i montażu nie doszło, a powódka odstąpiła od umowy w tym zakresie, to brak było podstaw do zasądzenia zwrotu kosztów jego zakupu. Odnosnie systemu do segregacji sąd zważył, że nie został powódce wydany, gdyż zakupiono system nie pasujący do wykonanych mebli.

Odpowiedzialność pozwanego za szkody w mieszkaniu powódki opiera się na art.415kc, który stanowi, że kto ze swojej winy wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Dla przypisana sprawcy odpowiedzialności cywilnoprawnej z art. 415 k.c. niezbędnym jest udowodnienie zgodnie z art. 232 k.p.c.:

1. bezprawności zachowania sprawcy;
2. winy sprawcy;
3. wyrządzenie szkody bezprawnym i zawinionym zachowaniem;
4. adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wyrządzoną szkodą i zawinionym bezprawnym zachowaniem sprawcy.

Podkreślić przy tym trzeba, że zgodnie z art.430kc kto na własny rachunek powierza wykonanie czynności osobie, która przy wykonywaniu tej czynności podlega jego kierownictwu i ma obowiązek stosować się do jego wskazówek, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną z winy tej osoby przy wykonywaniu powierzonej jej czynności. Pozwany powierzył montaż mebli swoim pracownikom, którzy w czasie tego montażu dokonali zniszczeń w mieszkaniu powódki. Działanie pozwanego nosiło cechy bezprawności, która jako przedmiotowa cecha zachowania sprawcy tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Zachowanie sprawcy należy oceniać w kategorii czynu jako działania aktywnego, albo zaniechania, to jest braku działania do którego sprawca był zobowiązany. Innymi słowy dla oznaczenia bezprawności zachowania sprawcy znaczenie ma to, czy czyn albo zaniechanie sprawcy było zgodne czy też było niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Oczywistym jest, że nikt nie może niszczyć, uszkadzać rzeczy należących do innej osoby.

Nie może budzić też wątpliwości, że zachowanie pracowników pozwanego było zawinione. Wina jako przesłanka odpowiedzialności obejmuje niewłaściwość postępowania sprawcy od strony podmiotowej. Przypisanie winy sprawcy szkody sprowadza się do ujemnej oceny działania lub zaniechania. Pracownicy pozwanego, zajmujący się wykonywaniem zawodowo wykonaniem i montażem mebli powinni podejmować działania, które zapobiegłyby spowodowaniu przy okazji wykonywanych prac uszkodzeń w mieszkaniu klienta. Pracownicy nie zachowali jednak wymaganej staranności, nie zabezpieczyli odpowiednio podłogi w pokoju, nie zachowali też ostrożności w czasie montażu wiszących elementów, jak również w czasie wnoszenia mebli do mieszkania. Podkreślić przy tym trzeba, że świadek M. W. i powódka zwracali pracownikom pozwanego uwagę, aby zachowali środki ostrożności, gdyż mogą dokonać zniszczeń w mieszkaniu i jego wyposażeniu. Uwzględniając powyższe, uznać należało, że pracownicy pozwanego działali z rażącym niedbalstwem.

Powódce została wyrządzona szkoda bezprawnym i zawinionym działaniem pracowników pozwanego, za których działanie ponosi on odpowiedzialność. Istnienie związku przyczynowego nie budziło wątpliwości. Usunięcie uszkodzeń będzie kosztowało 4508,05 zł. Wskazaną kwotę sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 lipca 2016r. do dnia zapłaty. W dniu 14 czerwca 2016r. do pozwanego zostało wysłane oświadczenie o odstąpieniu od umowy, obniżeniu ceny i wezwaniu do zapłaty, wobec czego w świetle art.455kc w zw. z art.481kc żądanie zasądzenia odsetek od 6 lipca 2016 roku było uzasadnione.

W pozostałym zakresie powództwo główne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu głównego stanowił art.100kpc. Powódka wygrała proces w 36,24%, a w jego toku poniosła koszty 6439 zł (4817 zł wynagrodzenie pełnomocnika i opłata skarbową, 1000 zł zaliczki na biegłego, 622 zł opłata sądowa). Pozwany powinien zatem zwrócić jej 2333,50 zł. Z kolei powódka powinna zwrócić pozwanemu 63,76% z poniesionych przez niego 4817 zł kosztów procesu (koszty zastępstwa i opłaty skarbowej), a więc (...),32. Dlatego po kompensacji od powódki na rzecz pozwanego zasądzono 737,82 zł.

W oparciu o art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (DzU.2010.90.594 j.t.) w zw. z art. 100 kpc orzeczono o obowiązku zwrotu tymczasowo poniesionych przez Skarb

Państwa kosztów wynagrodzenia biegłych. Łącznie nieuiszczone wydatki stanowiły 1399,87 zł i 63,76% tej kwoty nakazano ściągnąć od powódki, a 36,24% od pozwanego (pkt 4 i 5 wyroku).

Od pozwanej wzajemnej na rzecz powoda wzajemnego zasądzono 3067,50 zł, czyli kwotę pozostałą do dopłaty za wykonane dzieło. Żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od 15 maja 2016r. było uzasadnione umową i treścią art.481kc. Powódka zobowiązała się zapłacić wynagrodzenie w ciągu 7 dni od odebrania dzieła, co nastąpiło pod koniec kwietnia 2016 r. (biurko z pułkami i szafą oraz szafka z roletą), zatem 15 maja 2016r. była już w opóźnieniu z zapłatą zasądzonej kwoty.

W pozostałym zakresie powództwo główne, jako niezasadne podlegało oddaleniu.

W oparciu o art.100kpc zasądzono od powoda wzajemnego na rzecz pozwanej wzajemnej 219,96 zł kosztów procesu z powództwa wzajemnego. Powód wzajemny, który wygrał w 39,62% poniósł 2188 zł kosztów procesu (388 zł opłata sądowa i 1800 zł kosztów zastępstwa). Z kolei pozwaną wzajemną proces wzajemny kosztował 1800 zł, a skoro wygrała w 60,38% powód wzajemny powinien zwrócić jej 1086,84 zł. Po kompensacji z kwotą 866,88 zł należną powodowi wzajemnemu od pozwanej wzajemnej, orzeczono jak w pkt 8 wyroku.